Ang Pundasyong Genesis

Liksyon 2, Pangalawang Semestre, Abril 5-11, 2025

Hapon ng Sabbath, Abril 5

Talatang Sauluhin:

“ Nang kinabukasan ay nakita ni Juan si Jesus na lumalapit sa kaniya, at sinabi, Narito, ang Cordero ng Dios, na nagaalis ng kasalanan ng sanglibutan! KJV - Juan 1:29

Dito nakikita natin si Cristo sa Luma at Bagong Tipan. “Narito, ako'y madaling pumaparito; at ang aking ganting-pala ay nasa akin, upang bigyan ng kagantihan ang bawa't isa ayon sa kaniyang gawa. Ako ang Alpha at ang Omega, at ang una at ang huli, ang pasimula at ang wakas. Mapapalad ang nangaghuhugas ng kanilang damit, upang sila'y magkaroon ng karapatan sa punong kahoy ng buhay, at makapasok sa bayan sa pamamagitan ng mga pintuan. Nangasa labas ang mga aso, at ang mga manggagaway, at ang mga mapakiapid, at ang mga mamamatay-tao, at ang mga mapagsamba sa diosdiosan, at ang bawa't nagiibig at gumagawa ng kasinungalingan. Akong si Jesus ay nagsugo ng aking anghel upang sa inyo'y magpatotoo ng mga bagay na ito sa mga iglesia. Ako ang ugat at ang supling ni David, ang maningning na tala sa umaga. At ang Espiritu at ang kasintahang babae ay nagsasabi, Halika. At ang nakikinig ay magsabi, Halika. At ang nauuhaw, ay pumarito: ang may ibig ay kumuhang walang bayad ng tubig ng buhay.” RH June 8, 1897, par. 9; Apocalipsis 22:12-17

Dito ay nasusumpungan natin ang Alpha ng Genesis at ang Omega ng Apocalipsis. “Ang pagpapala ay ipinangako sa lahat ng tumutupad sa mga utos ng Diyos at nakikibahagi sa pagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel. ‘Akong si Jesus ay nagsugo ng aking anghel upang sa inyo'y magpatotoo ng mga bagay na ito sa mga iglesia. Ako ang ugat at ang supling ni David, ang maningning na tala sa umaga.’

Ang mga sinabi ni Cristo sa Lumang Tipan ay para sa lahat. Ang Kanyang mga utos ay hindi ‘oo’ ngayon at ‘hindi’ bukas, kundi ‘oo’ at ‘amen’ magpakailanman.”

(RH Hunyo 8, 1897, tal. 10)“Sa aklat ng Apocalipsis, nagtatagpo at nagtatapos ang lahat ng aklat ng Biblia. Ito ang katuparan ng aklat ni Daniel—ang isa ay isang hula, at ang isa ay isang pahayag. Ang aklat na tinatakan ay hindi ang Apocalipsis, kundi ang bahagi ng hula ni Daniel na tumutukoy sa mga huling araw.Ang anghel ay nag-utos: ‘Nguni't ikaw, Oh Daniel, isara mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat, hanggang sa panahon ng kawakasan: marami ang tatakbo ng paroo't parito, at ang kaalaman ay lalago.’” (Daniel 12:4) (AA 585.1)

Linggo , Abril 6

Ang Prinsipyo ng "Unang Banggit"

Basahin ang Isaias 40:7, 8; Malakias 3:6; at Hebreo 13:8 . Anong prinsipyo ang makukuha mo mula sa mga talatang ito na makakatulong sa iyo upang matibay mong maiangkla ang iyong pag-aaral ng propesiya ?

“Minsan ay buong pagmamalaking sinabi ng di-mananampalatayang si Voltaire: “Nababalisa na ako sa paulit-ulit na sinasabing labindalawang tao ang nagtatag ng relihiyong Kristiyano. Patutunayan ko na maaaring sapat ang isang tao upang ito'y pabagsakin.”

Maraming henerasyon na ang lumipas mula nang siya ay namatay. Milyun-milyon na ang sumali sa tunggalian laban sa Bibliya. Ngunit sa halip na ito’y mapuksa, lalo lamang itong lumaganap. Noong panahon ni Voltaire, may isang daang kopya ng Bibliya; ngayon, mayroon nang sampung libo, oo, daang libong kopya ng Aklat ng Diyos. Gaya ng sinabi ng isang naunang Repormador patungkol sa iglesiang Kristiyano, “Ang Bibliya ay isang palihan na nakasira na ng maraming martilyo.”

Sabi ng Panginoon: “Walang almas na ginawa laban sa iyo ay pakikinabangan at bawa't dila na gagalaw laban sa iyo sa kahatulan ay iyong hahatulan." (Isaias 54:17)"Ang salita ng ating Diyos ay mananatili magpakailanman." "Ang lahat ng Kanyang mga utos ay tunay. Ang mga ito'y nananatili magpakailanman, at isinasagawa sa katotohanan at katuwiran." (Isaias 40:8; Awit 111:7-8) Anumang itinatag sa kapangyarihan ng tao ay mawawasak, ngunit ang nakasalig sa matibay na bato ng Salita ng Diyos ay mananatili magpakailanman.

Ang mensahe ng oras na ito ay upang ipakita na ang lahat ng tao ay may kamatayan—walang higit na pangmatagalan kaysa sa damo; maging ang kanilang mga kabutihan ay hindi magtatagal kaysa sa mga bulaklak sa parang. Ngunit ang Salita ng Diyos ay walang hanggan. Ang sinumang nagnanais na magtamo ng buhay na walang hanggan, upang maging kasingwalang-hanggan ng mismong Salita, ay hindi dapat magtiwala sa sinumang tao kundi sa Salita ng Diyos lamang. Dapat nilang siyasatin para sa kanilang sarili, "Ito ba ay Katotohanan?" at hindi, "Kanino ito nagmula?"

Maliwanag na ang mga tao ay bulag sa mga katotohanang ito, sapagkat kung hindi, hindi na nila kailangang ipaalala pa ito sa kanila. Maliwanag na sila'y nagtitiwala sa laman sa halip na sa Salita ng Diyos at sa Kanyang Espiritu.

Lunes, Abril 7

Pag-unawa sa pag-ibig ng Diyos

Basahin ang Genesis 22:1–13 . Ang unang pagkakabanggit ng salitang "pag-ibig" sa Bibliya ay matatagpuan sa Genesis 22:2. Ano ang itinuturo sa atin ng kasaysayang ito tungkol sa likas ng pag-ibig ng Diyos?

Si Abraham ay may matinding hangaring makita ang ipinangakong Tagapagligtas. Buong taimtim siyang nanalangin na bago siya mamatay ay kanyang mamasdan ang Mesiyas. At nakita niya si Cristo. Isang hindi pangkaraniwang liwanag ang ipinagkaloob sa kanya, at kinilala niya ang banal na likas ni Cristo. Nakita niya ang Kanyang araw at siya'y nagalak. Ipinakita sa kanya ang banal na hain para sa kasalanan. Isang paglalarawan ng sakripisyong ito ang naranasan niya mismo. Dumating sa kanya ang utos: "Kunin mo ngayon ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak na si Isaac, na iyong minamahal, ... at ihain mo siya roong handog na susunugin." (Genesis 22:2).

Sa dambana ng paghahandog, inilagay niya ang anak ng pangako—ang anak na siyang sentro ng kanyang pag-asa. At habang naghihintay siya sa tabi ng dambana, hawak ang patalim upang sundin ang Diyos, narinig niya ang tinig mula sa langit na nagsasabing, "At sa kaniya'y sinabi, Huwag mong buhatin ang iyong kamay sa bata, o gawan man siya ng anoman: sapagka't talastas ko ngayon, na ikaw ay natatakot sa Dios, sa paraang hindi mo itinanggi sa akin ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak." (Genesis 22:12).

Ang matinding pagsubok na ito ay ipinasan kay Abraham upang makita niya ang kaarawan ni Cristo at maunawaan ang dakilang pag-ibig ng Diyos para sa sanlibutan—pag-ibig na napakadakila na upang maiangat ito mula sa pagkakalugmok, isinugo Niya ang Kanyang bugtong na Anak sa isang lubhang kahiya-hiyang kamatayan. (DA 468.4)

Natutunan ni Abraham mula sa Diyos ang pinakadakilang aral na ibinigay kailanman sa isang mortal. Ang kanyang panalangin na makita si Cristo bago siya mamatay ay tinugon. Nakita niya si Cristo—yaong maaaring makita ng tao at manatiling buhay. Sa pamamagitan ng lubos na pagsuko, naunawaan niya ang pangitain tungkol kay Cristo na ipinakita sa kanya. Ipinakita sa kanya na sa pagbibigay ng Diyos ng Kanyang bugtong na Anak upang iligtas ang mga makasalanan mula sa walang hanggang kapahamakan, Siya ay gumawa ng isang higit na dakila at kahanga-hangang sakripisyo kaysa sa maaaring gawin ng sinumang tao. (DA 469.1)

Ang karanasan ni Abraham ay sumagot sa tanong: "Ano ang aking ilalapit sa harap ng Panginoon, at iyuyukod sa harap ng mataas na Dios? paroroon baga ako sa harap niya na may mga handog na susunugin, na may guyang isang taon ang gulang? Kalulugdan baga ng Panginoon ang mga libolibong tupa, o ang mga sangpu-sangpung libong ilog na langis? ibibigay ko baga ang aking panganay dahil sa aking pagsalangsang, ang bunga ng aking katawan dahil sa kasalanan ng aking kaluluwa?" (Mikas 6:6-7). Sa mga salita ni Abraham, "Anak ko, Dios ang maghahanda ng korderong pinakahandog na susunugin" (Genesis 22:8), at sa pagtatalaga ng Diyos ng isang sakripisyo bilang kapalit ni Isaac, ipinahayag na walang sinumang tao ang makapagbabayad para sa kanyang sariling kasalanan. Ang paganong sistema ng pagsasakripisyo ay lubos na hindi katanggap-tanggap sa Diyos. Wala ni isang ama ang dapat maghandog ng kanyang anak bilang hain para sa kasalanan. Ang Anak ng Diyos lamang ang makapagbabata ng kasalanan ng sanlibutan. (DA 469.2)

Martes, Abril 8

Ang Tanong ni Isaac: Nasaan ang Kordero?

Basahin ang Genesis 22:7, 8; Exodo 12:3–13; at Apocalipsis 5:5–10 . Paano tayo nakakatulong sa atin ang kuwento ng malapit-ng-ialay na si Isaac upang maunawaan kung paano ginagamit ang mga kordero sa paraang simboliko? Paano umuugnay ang kuwentong ito sa nakikita ni Juan sa Apocalipsis 5 ?

Si Juan ay lubhang naantig nang makita niyang nakayuko si Jesus bilang isang mapagpakumbabang namamanhik, dumadalangin nang may luha para sa pagsang-ayon ng Ama. Nang balutin Siya ng kaluwalhatian ng Diyos at marinig ang tinig mula sa langit, nakilala ni Juan ang tanda na ipinangako ng Diyos. Alam niyang ang Kanyang binautismuhan ay ang Manunubos ng sanlibutan. Bumaba sa kanya ang Banal na Espiritu, at habang itinuro niya si Jesus ng kanyang nakaunat na kamay, sumigaw siya, “Narito ang Kordero ng Diyos, na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan.” (DA 112.4)

Wala ni isa sa mga nakikinig, at maging ang mismong tagapagsalita, ang lubusang nakaunawa ng kahulugan ng mga salitang, “Ang Kordero ng Diyos.” Sa Bundok ng Moriah, narinig ni Abraham ang tanong ng kanyang anak, “Ama ko, ... nasaan ang kordero para sa handog na susunugin?” Sumagot ang ama, “Anak ko, Dios ang maghahanda ng korderong pinakahandog na susunugin” (Genesis 22:7-8) At sa lalaking tupa na ibinigay ng Diyos bilang kapalit ni Isaac, nakita ni Abraham ang sagisag Niya na mamamatay para sa kasalanan ng tao.

Ang Banal na Espiritu, sa pamamagitan ni Isaias, ay ginamit ang ilustrasyong ito at hinulaan ang tungkol sa Tagapagligtas: “gaya ng kordero na dinadala sa patayan,” “ipinasan sa kaniya ng Panginoon ang kasamaan nating lahat.” (Isaias 53:7,6) Ngunit hindi nauunawaan ng bayan ng Israel ang aral na ito. Marami sa kanila ang tumingin sa paghahandog ng mga sakripisyo gaya ng pagtingin ng mga pagano sa kanilang mga alay—bilang mga kaloob upang makuha ang pabor ng Diyos. Ngunit nais ng Diyos na ituro sa kanila na ang kaloob na nakapagdudulot ng pagkakasundo sa Kanya ay nagmumula sa Kanyang sariling pag-ibig. (DA 112.5)

Ang presensya ng Kordero sa harap ng trono ay nagpapatunay sa atin na “kung ang sinuman ay magkasala, mayroon tayong Tagapamagitan sa Ama, si Jesu-Cristo na matuwid.” (1 Juan 2:1)

Ang pitong sungay ng Kordero ay nagpapahiwatig ng kumpletong kapangyarihan at awtoridad, na siyang katiyakan sa sinabi ni Cristo: “Ang lahat ng kapamahalaan sa langit at sa ibabaw ng lupa ay naibigay na sa akin.” (Mateo 28:18) Ang Kanyang walang hanggang kapangyarihan ay para sa ating kabutihan at pakinabang. Ipinahayag Niya: “Kung magkaroon kayo ng pananampalataya na kasinglaki ng butil ng binhi ng mostasa, ay masasabi ninyo sa bundok na ito, Lumipat ka mula rito hanggang doon; at ito'y lilipat; at sa inyo'y hindi may pangyayari.” (Mateo 17:20)

Ang pitong mata ng Kordero ay nagpapakita na walang anumang bagay ang nakatago sa Kanya.

Itinanong ng Mang-aawit: “Saan ako paroroon na mula sa iyong Espiritu? O saan ako tatakas na mula sa iyong harapan? Kung sumampa ako sa langit, nandiyan ka: kung gawin ko ang aking higaan sa Sheol, narito, ikaw ay nandoon. Kung aking kunin ang mga pakpak ng umaga, at tumahan sa mga pinakadulong bahagi ng dagat; Doon ma'y papatnubayan ako ng iyong kamay, at ang iyong kanang kamay ay hahawak sa akin. Kung aking sabihin, Tunay na tatakpan ako ng kadiliman, at ang liwanag sa palibot ko ay magiging gabi; Ang kadiliman man ay hindi nakakukubli sa iyo, kundi ang gabi ay sumisilang na parang araw: ang kadiliman at kaliwanagan ay magkaparis sa iyo.” (Awit 139:7-12)

Oo, ang pitong simbolikong “sungay,” “mata,” at “mga ilawan ng apoy,” ay tunay ngang “ang pitong Espiritu ng Diyos”—ang gawain ng Espiritu sa lahat ng aspeto, isinugo sa buong mundo upang bigyan ang mga banal ng kapangyarihan laban sa puwersa ng kasamaan, liwanag tungkol sa Ebanghelyo ni Cristo, pangitain ng kanilang kasalukuyang kalagayan at hinaharap na kaluwalhatian, at marami pang iba. Kaya’t sinabi ng Tagapagligtas bilang katiyakan: “Nararapat sa inyo na ako'y yumaon; sapagka't kung hindi ako yayaon, ang Mangaaliw ay hindi paririto sa inyo; nguni't kung ako'y yumaon, siya'y susuguin ko sa inyo.” (Juan 16:7)

“Datapuwa't ang Mangaaliw, sa makatuwid baga'y ang Espiritu Santo, na susuguin ng Ama sa aking pangalan, siya ang magtuturo sa inyo ng lahat ng mga bagay, at magpapaalaala ng lahat na sa inyo'y aking sinabi.” (Juan 14:26) Kaya’t maliwanag na anumang bagay na hindi mismo itinuturo at ipinapaliwanag ng Inspirasyon ay hindi karapat-dapat tandaan, ituro, o pakinggan.

Miyerkules , Abril 9

Pagharap sa Kamatayan

Basahin ang Genesis 2:15–17, Genesis 4:8–15, 1 Corinto 15:15–19, at Apocalipsis 1:18 . Ano ang sinasabi sa atin ng mga talatang ito—na kasama ang unang banggit at kaganapan ng kamatayan—kung paano tinitingnan ng Diyos ang kamatayan, at ano ang solusyon Niya para sa ating suliranin ?

" Nang kanilang masaksihan ang pagkalanta ng mga bulaklak at pagbagsak ng mga dahon—ang unang mga palatandaan ng pagkabulok—si Adan at ang kanyang kasama ay nagluksa nang mas masidhi kaysa sa paglluksa ng tao ngayon para sa kanilang mga yumaong mahal sa buhay. Ang pagkamatay ng banayad na bulaklak ay tunay ngang isang dahilan ng kalungkutan; ngunit nang ang magagandang puno ay naglagas ng kanilang mga dahon, ang tanawin ay matinding nagpaalala sa kanila ng isang di-matatawarang katotohanan—na ang kamatayan ay bahagi ng kapalaran ng bawat nabubuhay na nilalang. (PP 62.1)

Sa pamamagitan ng pagka-translate kay Enoc nang hindi nakaranas ng kamatayan, itinakda ng Panginoon na ituro ang isang mahalagang aral. May panganib na ang tao ay madaig ng panghihina ng loob dahil sa nakakatakot na bunga ng kasalanan ni Adan. Marami ang handang sumigaw, “Ano ang pakinabang ng pagkatakot sa Panginoon at pagsunod sa Kanyang mga utos, kung ang mabigat na sumpa ay nasa ating lahi, at ang kamatayan ay sasapitin nating lahat?” Ngunit ang mga tagubilin na ibinigay ng Diyos kay Adan, na inulit ni Set, at isinabuhay ni Enoc, ay nagtaboy sa kadiliman at nagbigay ng pag-asa sa tao—na kung sa pamamagitan ni Adan ay dumating ang kamatayan, sa pamamagitan naman ng ipinangakong Manunubos ay darating ang buhay at kawalang-kamatayan. (PP 88.2)

“Ang doktrina ng muling pagkabuhay ay tila mas binibigyang-diin ng mga unang Kristiyano kaysa ngayon! Bakit ganoon? Ang mga apostol ay patuloy na iginigiit ito, hinihimok ang mga tagasunod ng Diyos sa pagsisikap, pagsunod, at kagalakan dahil dito. Ngunit ang kanilang mga kahalili sa kasalukuyang panahon ay bihirang banggitin ito! Ganito mangaral ang mga apostol, at ganito naniwala ang mga unang Kristiyano; ganito tayo nangangaral, at ganito naman ang paniniwala ng ating mga tagapakinig. Walang ibang doktrina sa ebanghelyo ang mas binibigyang-diin; at wala ring ibang doktrina sa kasalukuyang sistema ng pangangaral ang higit na napapabayaan!” (—Commentary, remarks on 1 Corinthians 15, paragraph 3; GC 547.2)

Pinapalakas ni Jesus ang ating loob sa gitna ng ating kalungkutan para sa mga patay sa pamamagitan ng isang mensahe ng walang hanggang pag-asa: “Aking tutubusin sila mula sa kapangyarihan ng Sheol; aking tutubusin sila mula sa kamatayan. Oh kamatayan, saan nandoon ang iyong mga salot? Oh Sheol, saan nandoon ang iyong kasiraan? ” (Oseas 13:14) “At ang Nabubuhay; at ako'y namatay, at narito, ako'y nabubuhay magpakailan man, at nasa akin ang mga susi ng kamatayan at ng Hades.” (Pahayag 1:18)

“Sapagka't ang Panginoon din ang bababang mula sa langit, na may isang sigaw, may tinig ng arkanghel, at may pakakak ng Dios: at ang nangamatay kay Cristo ay unang mangabubuhay na maguli; Kung magkagayon, tayong nangabubuhay, na nangatitira, ay aagawing kasama nila sa mga alapaap, upang salubungin ang Panginoon sa hangin: at sa ganito'y sasa Panginoon tayo magpakailan man.” (1 Tesalonica 4:16-17; PK 240.1)

Huwebes, Abril 10

Ang Ahas

Ihambing ang Genesis 3:1–5 sa Apocalipsis 12:1–9 . Ano ang ilang pangkaraniwang tema sa bawat salaysay? Paano makakatulong ang mga detalyeng matatagpuan sa pagpapakilala ng ahas sa Genesis na maunawaan ang ilan sa mga isyu na nauna nang humantong sa digmaan sa langit na na nabanggit sa Apocalipsis?

"Upang maisakatuparan ang kanyang gawain nang hindi napapansin, pinili ni Satanas na gamitin ang ahas bilang kanyang midyum—isang pagbabalatkayo na lubos na angkop para sa kanyang layunin ng panlilinlang. Noon, ang ahas ay isa sa pinakamatalino at pinakamagandang nilalang sa lupa. Ito ay may mga pakpak, at habang lumilipad sa himpapawid, nagliliwanag ito sa isang nakasisilaw na kinang, na may kulay at ningning ng ginto. Habang namamalagi ito sa ipinagbabawal na punongkahoy na hitik ng bunga, ito ay isang tanawin na nakahuhumaling at kaaya-aya sa paningin ng sinumang tumitingin. Kaya naman, sa halamanan ng kapayapaan, lihim na nagtago ang maninira, nag-aabang sa kanyang biktima. (PP 53.4)

Nagbunyi si Satanas sa kanyang tagumpay. Natukso niyang huwag magtiwala ang babae sa pag-ibig ng Diyos, mag-alinlangan sa Kanyang karunungan, at suwayin ang Kanyang kautusan. At sa pamamagitan ng babae, napabagsak niya rin si Adan. (PP 57.3)

Pagkatapos ay ipinataw ng Panginoon ang hatol sa ahas: “Sapagka't ginawa mo ito, ay sumpain ka ng higit sa lahat ng hayop, at ng higit sa bawa't ganid sa parang; ang iyong tiyan ang ilalakad mo, at alabok ang iyong kakanin sa lahat ng mga araw ng iyong buhay.” Dahil ginamit ito bilang kasangkapan ni Satanas, ang ahas ay kailangang makibahagi sa banal na paghatol. Mula sa pagiging isa sa pinakamagaganda at hinahangaang nilalang sa parang, ito ay naging pinakakasuklam-suklam at kinamumuhian sa lahat, kinatatakutan ng tao at ng hayop. Ang mga salitang sumunod na sinabi sa ahas ay direktang tumutukoy kay Satanas mismo, na nagbabadya ng kanyang tiyak na pagkatalo at pagkawasak: "At papagalitin ko ikaw at ang babae, at ang iyong binhi at ang kanyang binhi; ito ang dudurog ng iyong ulo, at ikaw ang dudurog ng kanyang sakong." (PP 58.2)

Sa ikalabindalawang kabanata ng Apocalipsis, makikita natin ang simbolo ng isang malaking pulang dragon. Sa ikasiyam na talata ng kabanatang iyon, ipinaliwanag ang simbolong ito: "At inihagis ang malaking dragon, ang matandang ahas, ang tinatawag na Diablo at Satanas, ang dumadaya sa buong sanglibutan; siya'y inihagis sa lupa, at ang kaniyang mga anghel ay inihagis na kasama niya." Walang pag-aalinlangan na ang dragon ay pangunahing kumakatawan kay Satanas, ngunit si Satanas ay hindi lumilitaw sa lupa sa kanyang tunay na anyo kundi sa pamamagitan ng kanyang mga kinatawan. Sa Ezekiel 28, inilarawan si Satanas bilang tunay na hari ng Tiro, sapagkat ganap niyang kontrolado ang pamahalaang iyon. Sa unang mga siglo ng Kristiyanismo, ang Roma—sa lahat ng paganong bansa—ang pangunahing kinatawan ni Satanas sa pagsalungat sa ebanghelyo, kaya ito ay kinakatawan ng dragon. (GC88 679.4)

Biyernes, Abril 11

Karagdagang Kaisipan

Nagsisimula ang aralin sa pagpapakita na ang mga simbolo at propesiya sa Bibliya ay may pinagmulan sa aklat ng Genesis, ang unang aklat ng Bibliya. Ipinapaalala sa atin na "Sa Apocalipsis, ang lahat ng aklat ng Bibliya ay nagtatagpo at nagwawakas." (AA 585.1)

Ang aralin sa Linggo ay tumatalakay sa walang hanggang katangian ng Salita ng Diyos. Ang tao ay inihahambing sa damo at bulaklak na nalalanta sa pagtatapos ng araw o sa takdang panahon at pagkatapos ay naglalaho. Ngunit "ang salita ng ating Diyos ay mananatili magpakailanman." (Isaias 40:7)

Ang aralin sa Lunes ay nagpapaliwanag kung paano natin mauunawaan ang pag-ibig ng Diyos sa pamamagitan ng kahandaang isakripisyo ni Abraham ang kanyang kaisa-isang anak. "Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan, na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak," si Jesus, na naghandog ng Kanyang buhay upang tayo ay magkaroon ng buhay, at iyon ay masaganang buhay.

Ang aralin sa Martes ay nagpapakita sa tanong ni Isaac tungkol sa kordero at sa tugon ng kanyang amang si Abraham. Ipinapakita nito si Jesus bilang "Kordero ng Diyos na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan.”

Ang aralin sa Miyerkules ay tumatalakay sa kamatayan, ang kaaway ng buhay. Ito ay inilalarawan bilang isang mananalakay na nagkukubli sa likuran, naghihintay sa dilim upang agawin ang ating buhay. Subalit ang mga namatay kay Cristo ay may pag-asa sa dakilang araw ng muling pagkabuhay.

Ang aralin sa Huwebes ay nagsasalaysay tungkol sa ahas na ginamit ni Satanas bilang kanyang anyo. Si Satanas ang dakilang manlilinlang, mula sa langit kung saan nilinlang niya ang ikatlong bahagi ng mga anghel, hanggang sa lupa kung saan niya nadaya ang ating unang mga magulang. Sa Apocalipsis 12:9, siya ay tinatawag na “ang dragon... ang matandang ahas, na tinatawag na diyablo at Satanas, na dumadaya sa buong sanlibutan.”

Para sa karagdagang pag-aaral, maaaring tumawag o makipag-ugnayan lamang po sa:

WhatsApp: (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org